

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Martinou Weissovou v právní věci žalobce: **Valdman, s.r.o., IČ: 25302680**, se sídlem Třebíč, Cyrilometodějská 177/43, zast.: JUDr. MgA. Michalem Šalomounem, advokátem, se sídlem Třebíč, Bráfova tř. 52, proti žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o zaplacení částky 23.170,- s příslušenstvím

t a k t o :

- I.** Žaloba, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku 23.170,- Kč se zákonným úrokem z prodlení jdoucím z této částky od 16.4.2011 do zaplacení, **s e z a m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou, došlou soudu dne 17.1.2012, se žalobce proti žalované domáhal náhrady škody ve výši 23.170,- Kč způsobenou žalobci v příčinné souvislosti s nesprávným úředním postupem Okresního soudu v Českých Budějovicích v řízení vedeném pod sp. zn. [REDACTED]. Žalobce tvrdil, že usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích č.j. [REDACTED] ze dne 17.7.2006 bylo podle § 307 odst. 1 tr. řádu podmíněně zastaveno trestní stíhání obžalovaného M [REDACTED] B [REDACTED] pro trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona, kterým způsobil škodu společnosti Valdman, s.r.o., (žalobci) v celkové výši 59.606,- Kč. Obžalovanému byla stanovena zkušební doba v trvání 18 ti měsíců a byla mu uložena povinnost, aby v průběhu zkušební doby nahradil způsobenou škodu. Na výzvu soudu ze dne 25.3.2008 žalobce doporučeným dopisem sdělil soudu dne 27.3.2008, že škodu dle citovaného usnesení odsouzený neuhradil. Žalobce se poté opakovaně snažil zjistit stav řízení, ale nedostal od soudu žádnou odpověď. Dne 24.8.2010 právní zástupce žalobce ve spise zjistil, že dne 25.11.2009 učinil Okresní soud v Českých Budějovicích záznam do spisu, že vzhledem k tomu, že soud neučinil v trestní věci do 1roku od uplynutí zkušební doby rozhodnutí podle § 308 odst. 1 trestního řádu, aniž by na tom měl obviněný vinu, má se za to, že se obviněný M [REDACTED] B [REDACTED] ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání osvědčil, přičemž účinky zastavení trestního stíhání nastaly ke dni 5.2.2009. Je tedy zřejmé, že ačkoliv soud

měl od 28.3.2008 informaci, že obviněný B. [redacted] škodu nezaplatil, přesto byl ve věci nečinný a namísto, aby dle § 308 odst. 1 posl. věta trestního řádu rozhodl, že se v trestním stíhání pokračuje, neudělal nic. Díky této nečinnosti soudu došlo k tomu, že uplynula fikce osvědčení obviněného. Průtahy soudu tak způsobily, že žalobce nedostal uhrazenou škodu. Žalobce se navíc nemůže domáhat náhrady škody přímo po obviněném, neboť s ním nemá uzavřenou žádnou dohodu o náhradě škody, jak předpokládá ustanovení § 307 odst. 3 trestního řádu, takže pokud soud rozhodl o podmíněném zastavení trestního stíhání, je jeho rozhodnutí rovněž nezákonné, neboť nebyly splněny podmínky pro jeho vydání. Škoda původně žalobci vznikla tak, že společnost [redacted], kde byl obviněný jednatelem, odebrala od poškozeného zboží, které nezaplatila. Díky průtahům soudu není možné požadovat náhradu škody ani po společnosti [redacted] neboť usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 14.12.2008 č.j. [redacted] které nabylo právní moci dne 26.2.2008 byla společnost zrušena a nařízena její likvidace. Poté byla společnost [redacted] dne 22.5.2010 vymazána z obchodního rejstříku. Pokud by soud jednal bez průtahů, tak by musel rozhodnout o tom, že se v trestním řízení pokračuje a v tomto trestním řízení by byla obviněnému uložena povinnost nahradit poškozenému žalobci škodu. Žalobci tak liknavým postupem soudu vznikla škoda ve výši 59.606,- Kč, kterou by mu jinak uhradil obviněný M. [redacted] B. [redacted]. Žalobce se dne 5.11.2010 obrátil na žalovanou s výzvou k náhradě této škody dle zákona č. 82/1998 Sb. a žalovaná dopisem ze dne 15.4.2001 sdělila žalobci, že jeho nárok nebude žalovanou uspokojen.

Žalovaná nárok uplatněný žalobou neuznala a navrhla zamítnutí žaloby v plném rozsahu. Žalovaná nesporevala, že žalobce dne 18.11.2010 uplatnil u žalované nárok na poskytnutí odškodnění ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. z důvodu nesprávného úředního postupu v řízení vedeném u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. [redacted] a této žádosti nebylo žalovanou vyhověno. Žalovaná při mimosoudním projednání nároku dospěla k závěru, že v uvedeném trestním řízení došlo k nesprávnému úřednímu postupu, který spočíval v nečinnosti soudu, v jehož důsledku došlo k vyslovení osvědčení obžalovaného, aniž by zároveň uhradil způsobenou škodu. Žalobci vznikla škoda ve výši 23.170,- Kč, nikoli ve výši 59.606,- Kč, jelikož u soudu při hlavním líčení byla platně a účinně sepsána dohoda o uznání a započtení závazku a pohledávek. Žalovaná neshledala příčinnou souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vznikem škody a z toho důvodu odmítla odpovědnost státu za vzniklou škodu. Žalobce měl svůj nárok na náhradu způsobené škody uplatnit v soudním řízení v rámci civilního soudnictví a nikoliv následně požadovat plnění cestou náhrady škody proti státu. Skutečnost, že žalobce svůj nárok u soudu neuplatnil a nedostatečně dbal o svá práva, nelze přičítat k tíži státu. Žalobci nic nebránilo nárok na náhradu škody zažalovat v občansko-právním řízení a současně navrhnout přerušování řízení do skončení předmětného trestního řízení.

Dopisem právního zástupce žalobce ze dne 30.11.2010, doručeným dle podacího razítka žalované dne 1.12.2010, bylo prokázáno, že žalobce požádal žalovanou o náhradu škody ve výši 59.606,- Kč, která mu byla způsobena nesprávným úředním postupem Okresního soudu v Českých Budějovicích ve věci vedené pod sp. zn. [redacted]. Stanoviskem žalované ze dne 15.4.2011 bylo prokázáno, že žalovaná nárok žalobcem uplatněný odmítla a tuto skutečnost sdělila žalobci.

Spisem Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. [redacted] bylo prokázáno, že dne 23.3.2006 byla Okresnímu soudu v českých Budějovicích podána Okresním státním zastupitelstvím v Českých Budějovicích obžaloba na M. [redacted] E. [redacted], nar. [redacted] pro trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1 odst. 2 trestního zákona, kterého se měl dopustit s tím, že dne [redacted] v [redacted] jako jediný jednatel společnost [redacted] uzavřel se společností Valdman, s.r.o. smlouvu o prodeji nátěrových hmot Bondex, v níž se zavázal mimo jiné jako odběratel prodávat pro dodavatele nátěrové hmoty značky Bondex s tím, že dle článku 4 smlouvy bylo stanoveno, že první dodávka zboží bude prodávána formou komisioního prodeje, kdy zboží jemu dodané zůstává až do jeho úhrady na základě faktury v majetku firmy Valdman s.r.o., současně na podkladě předmětné smlouvy odebral téhož dne zboží v celkové hodnotě 59.606,- Kč, když v úmyslu neoprávněně se obohatit a

v rozporu se smluvními podmínkami i přes prodej části zboží neprovedl jeho řádné vyúčtování a zaplacení dodavateli a zbývající zboží si ponechal, aniž by jej i přes výzvy vrátil majiteli, čímž společnosti Valdman, s.r.o., IČ: 25302680 způsobil škodu v celkové výši 59.606,- Kč. Dne 17.7.2006 se ve věci konalo hlavní líčení, při kterém bylo rozhodnuto podle § 307 odst. 1 trestního řádu, že se trestní stíhání obžalovaného M. B. za shora uvedený skutek, v němž je spatřován trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona, podmíněně zastavuje a stanoví se zkušební doba v trvání 18 měsíců. Soud dále uložil obžalovanému, aby v průběhu zkušební doby nahradil způsobenou škodu. V průběhu hlavního líčení byla sepsána mezi obžalovaným a společností Valdman s.r.o. dohoda, kterou se obžalovaný zavázal zaplatit společnosti Valdman s.r.o. závazek ve výši 23.170,- Kč. Usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích č.j. ze dne 17.7.2006, kterým bylo podmíněně zastaveno trestní stíhání obžalovaného M. B. nabylo právní moci dne 5.8.2006. Dne 19.3.2008 soud učinil dotaz na společnost Valdman s.r.o., zda obviněný M. B. uhradil škodu a dopisem ze dne 27.3.2008, doručeným Okresnímu soudu v Českých Budějovicích dne 28.3.2008, sdělil právní zástupce žalobce, že obviněný M. B. škodu neuhradil. Dopisem doručeným Okresnímu soudu v Českých Budějovicích dne 26.11.2008 se právní zástupce žalobce dotazoval na stav řízení. Dne 25.11.2009 byl do spisu učiněn předsedou senátu záznam, že vzhledem k tomu, že soud neučinil v trestní věci do 1 roku od uplynutí zkušební doby rozhodnutí podle § 308 odst. 1 trestního řádu, aniž by na tom měl obviněný vinu, má se za to, že se obviněný M. B. ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání osvědčil. Vzhledem k ustanovení § 308 odst. 3 trestního řádu nastávají účinky zastavení trestního stíhání. Dne 21.1.2010 podal žalobce jako poškozený podnět k pokračování trestního řízení s odůvodněním, že obviněný škodu poškozenému neuhradil. Dne 15.12.2010 učinil záznam do spisu předseda senátu a uvedl, že pokyn k osvědčení dle § 308 odst. 2 trestního řádu byl dán z důvodu uplynutí zákonné lhůty, neboť spis byl předložen předsedovi senátu až v listopadu 2009. Pokud by byl spis předložen soudci včas, bylo by důvodem pro pokračování v trestním řízení již to, že obviněný B. nevedl ve zkušební době řádný život, neboť byl pro trestnou činnost spáchanou během zkušební doby odsouzen ve věci vedené u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. a

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 13 odst. 1, 2 zákona č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon, nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup, rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.

Po zhodnocení provedeného dokazování soud uzavřel, že žaloba není důvodná. Odpovědnost státu za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem dle zákona č. 82/1998 Sb. vznikne za současného splnění 3 předpokladů. Jedná se o nesprávný úřední postup, vznik škody a příčinnou souvislost mezi těmito. V daném případě byl prokázán nesprávný úřední postup Okresního soudu v Českých Budějovicích v trestním řízení vedeném u tohoto soudu pod sp. zn. kdy soud ve věci žalovaného M. B. rozhodl usnesením ze dne 17.7.2006, že se podle § 307 odst. 1 trestního řádu podmíněně zastavuje trestní stíhání obžalovaného pro skutek, v němž je spatřován trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, odst. 2 trestního zákona, podle § 307 odst. 2 trestního řádu se stanoví zkušební doba v trvání 18 měsíců a podle § 307 odst. 3 trestního řádu se obžalovanému ukládá, aby v průběhu zkušební doby nahradil způsobenou škodu. Usnesení nabylo právní moci dne 5.8.2006. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný ve zkušební době nezaplatil škodu způsobenou společností Valdman s.r.o. a tato společnost uvedenou skutečnost soudu sdělila dne 28.3.2008, tedy krátce po uplynutí zkušební doby. Soud však na toto sdělení nereagoval a ve lhůtě 1 roku od uplynutí zkušební doby neučinil ve věci žádný úkon. Z tohoto důvodu pak musel soud vyslovit dle ustanovení § 308 odst. 1 trestního řádu, že se obviněný ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání

osvědčil a nepokračoval v trestním řízení. Žalobce tvrdil, že v příčinné souvislosti s tímto nesprávným úředním postupem soudu mu vznikla škoda ve výši žalované částky, tedy ve výši 23.170,- Kč. S tímto posouzením žalobce se soud neztotožnil, neboť neshledal příčinnou souvislost mezi vznikem škody a uvedeným nesprávným úředním postupem soudu. Žalobce tvrdil, že společnost [REDAKCE] odebrala od žalobce zboží, které nezaplatila. Žalobce tak měl možnost podat proti této společnosti žalobu o zaplacení ceny zboží, což však neučinil. Žalobce nyní tvrdí, že se nemůže domáhat zaplacení žalované částky proti společnosti [REDAKCE] neboť byla dne 22.5.2010 vymazána z obchodního rejstříku, když byl zamítnut insolvenční návrh pro nedostatek majetku. Pohledávka žalobce za společností [REDAKCE] však vznikla již v roce 2004, kdy tato společnost dne 21.5.2004 s žalobcem uzavřela smlouvu o prodeji nátěrových hmot Bondex a na základě této smlouvy měla žalobci plnit. Pokud společnost [REDAKCE] povinnosti ze smlouvy neplnila, mohl se žalobce svého nároku domáhat u soudu, a to dříve, než byla společnost zrušena a následně vymazána z obchodního rejstříku. Žalobce se rovněž mohl domáhat zaplacení žalované částky žalobou z titulu náhrady škody proti M. [REDAKCE] B. [REDAKCE] v řízení občanskoprávním, což však žalobce rovněž neučinil. Žalobce se tedy nepočínal tak, aby vzniku škody předešel. Příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a škodou je dána tehdy, pokud jde o přímou příčinnou souvislost mezi těmito, tedy pokud jedinou příčinou vzniku škody je právě označený nesprávný úřední postup. Tak tomu však s ohledem na uvedené v dané věci nebylo a z tohoto důvodu soud žalobu pro nesplnění předpokladů pro vznik odpovědnosti žalované za škodu zamítl.

Podle § 142 odst. 1 o.s.ř. by měla žalovaná, která byla ve věci zcela úspěšná, právo na náhradu nákladů řízení proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalované žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly a soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání do 15 ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

V Praze dne 14. prosince 2012

Mgr. Martina W e i s s o v á, v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Třebenská

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Adamcové a soudců JUDr. Kateřiny Kodetové a Mgr. Libora Zhřívála ve věci žalobkyně: **Valdman, s.r.o.**, se sídlem v Třebíči, Cyrilometodějská 177/43, IČ: 25302680, zast. JUDr. MgA. Michalem Šalomounem, Ph.D., advokátem se sídlem v Třebíči, Bráfova 52, proti žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 16, IČ: 00025429, o zaplacení částky 23.170,- Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 14. prosince 2012, č.j. 42 C 12/2012-71,

t a k t o :

Rozsudek soudu I. stupně **se potvrzuje.**

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem soud I. stupně zamítl žalobu o zaplacení žalované částky 23.170,- Kč s úrokem z prodlení od 16.4.2011 do zaplacení a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Učinil tak v řízení, v němž se žalobkyně domáhala zaplacení žalované částky z titulu náhrady škody, kterou dávala do souvislosti s nesprávným úředním postupem Okresního soudu v Českých Budějovicích v řízení vedeném pod sp.zn. [REDACTED] Tvrdila, že usnesením v daném řízení ze dne 17.7.2006 bylo podle § 307 odst. 1 trestního řádu podmíněně zastaveno trestní stíhání obžalovaného M [REDACTED] B [REDACTED] pro trestný čin zpronevěry, jímž měl způsobit škodu společnosti žalobkyně ve výši 59.606,- Kč, a to se zkušební dobou

18 měsíců, v průběhu které měl povinnost způsobenou škodu nahradit. Ačkoli žalobkyně na výzvu soudu v trestním řízení již dopisem ze dne 27.3.2008 sdělila, že obžalovaný škodu neuhradil, soud adekvátním způsobem nereagoval a pro svoji nečinnost po dobu 1 roku od uplynutí zkušební doby byl nakonec nucen postupovat podle § 308 odst. 1 trestního řádu, vyslovit, že se obviněný osvědčil a trestní stíhání zastavit. Tak se také stalo 5.2.2009 a v konečném důsledku to vedlo k tomu, že žalobkyně nedostala uhrazenou vzniklou škodu. Nemohla se obrátit žalobou přímo na obžalovaného, neboť s ním nemá uzavřenu žádnou dohodu o náhradě škody, jak předpokládá ustanovení § 307 odst. 3 trestního řádu. Z uvedeného důvodu měla rozhodnutí soudu o zastavení trestního stíhání též za nezákonné. Dodala, že původně vznikla škoda tím, že společnost [REDAKCE], jejímž jednatelem byl obžalovaný, od ní (poškozené) odebrala zboží, za které nezaplatila. Uvedená společnost byla rozhodnutím Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 6.12.2008, č.j. [REDAKCE] [REDAKCE], které nabylo právní moci dne 26.2.2008, zrušena, byla nařízena její likvidace a dne 22.5.2010 byla vymazána z obchodního rejstříku. Pokud by soud jednal v trestním řízení bez průtahů a pokračoval by ve stíhání obžalovaného B [REDAKCE], žalobkyni by škoda nevznikla. O náhradu této škody vyzvala žalobkyně žalovanou dopisem ze dne 5.11.2010. Dne 15.4.2011 jí žalovaná sdělila, že její nárok uspokojen nebude. Žalovaná v daném řízení navrhovala zamítnutí žaloby, když nesporeovala, že došlo k nesprávnému úřednímu postupu ve shora uvedeném trestním řízení, který spočíval v nečinnosti soudu, v jehož důsledku došlo k vyslovení osvědčení obžalovaného, aniž by zároveň uhradil způsobenou škodu. Zároveň korigovala výši škody na částku 23.170,- Kč, nikoli 59.606,- Kč, jelikož u soudu při hlavním líčení byla platně a účinně sepsána dohoda o uznání a započtení závazku a pohledávek. Žalovaná však neshledávala příčinnou souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vznikem škody, s tím, že žalobkyně měla uplatnit svůj nárok na náhradu způsobené škody v civilním soudním řízení vedeném proti obžalovanému, případně žalovat společnost odběratele o zaplacení ceny dodaného zboží. To, že nedostatečným způsobem dbala o svá práva, nelze přičítat k tíži strany žalované.

Soud I. stupně měl za prokázané, že žalobkyně požádala žalovanou o náhradu škody ve výši 59.606,- Kč dopisem doručeným žalované dne 1.12.2010. Vznik škody dávala do souvislosti s nesprávným úředním postupem u Okresního soudu v Českých Budějovicích v trestním řízení sp.zn. [REDAKCE] Stanoviskem ze dne 15.4.2011 jí žalovaná odpověděla, že jejímu nároku nevyhoví. Ve shora citovaném trestním řízení skutečně došlo **dne 17.7.2006 při hlavním líčení k rozhodnutí podle § 307 odst. 1 trestního řádu**, jímž bylo trestní stíhání obžalovaného M [REDAKCE] B [REDAKCE] pro trestný čin zpronevěry podmíněně zastaveno a byla mu stanovena zkušební doba v délce 18 měsíců, kdy zároveň bylo obžalovanému uloženo, aby v průběhu zkušební doby nahradil způsobenou škodu. V průběhu tohoto hlavního líčení byla sepsána mezi obžalovaným a společností Valdman, s.r.o. dohoda, kterou se obžalovaný jako jednatel společnosti [REDAKCE] **zavázal zaplatit společnosti Valdman s.r.o. částku 23.170,- Kč z titulu náhrady škody**. Usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání nabylo právní moci dne 5.8.2006. Dále se události odvíjely tak, jak žalobkyně tvrdila. Ta k dotazu soudu jako poškozená sdělila, že škoda uhrazena nebyla, přesto soud neučinil včasný úkon a po uplynutí jednoho roku od skončení zkušební doby rozhodl o zastavení trestního stíhání, když nastala zákonná fikce osvědčení obžalovaného podle § 308 odst. 1 a 2 trestního řádu.

Zjištěný skutkový stav soud I. stupně posoudil podle zák.č. 82/1998 Sb. a uzavřel, že žaloba není důvodná. Přitom konstatoval, že byl prokázán nesprávný úřední postup spočívající ve výše popsáném pochybení soudu I. stupně v trestním řízení vedeném u Okresního soudu v Českých Budějovicích shora, kdy v důsledku nečinnosti soudu došlo k zastavení trestního stíhání M [REDAKCE] B [REDAKCE] aniž by byla uhrazena poškozené škoda

ve zkušební lhůtě, po kterou bylo trestní stíhání podmíněně zastaveno. Rovněž nebylo sporu o tom, že žalobkyni vznikla škoda právě v žalované výši 23.170,- Kč, avšak přesto žalobu zamítl, když mezi touto škodou a nesprávným úředním postupem soudu **není dána příčinná souvislost**. Přihlédl k tomu, že podle žalobkyně od ní společnost [redacted] odebrala zboží, za které nezaplatila, proto žalobkyně měla možnost uplatnit žalobou o zaplacení ceny zboží částku u soudu právě proti této společnosti. Pohledávka za ní žalobkyni vznikla již v roce 2004 a teprve dne 22.5.2010 byla tato společnost vymazána z obchodního rejstříku. Dále konstatoval, že žalobkyně se mohla domáhat této částky také z titulu náhrady škody přímo proti M [redacted] B [redacted] a to v občanskoprávním řízení. Ani jednu z těchto možností však nevyužila. Protože není dána příčinná souvislost mezi škodou a nesprávným úředním postupem, nejsou podle soudu I. stupně splněny předpoklady pro vznik odpovědnosti žalované za takovou škodu, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl. O nákladech řízení rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalované, která byla ve věci plně procesně úspěšná, žádné náklady řízení nevznikly.

Rozsudek soudu I. stupně byl napaden včasným odvoláním žalobkyně, která soudu vytýkala nesprávný právní závěr o nedostatku příčinné souvislosti mezi nesprávným úředním postupem v trestním řízení shora a vzniklou škodou. Namítala, že žaloba podaná případně na M [redacted] B [redacted] v době, kdy ještě běželo trestní stíhání, by musela být v civilním řízení posuzována jako žaloba předčasná a nemohla by s ní tedy uspět. Stejně tak by nemohla úspěšně žalovat společnost [redacted] když její jednatel byl trestně stíhán a jednání jednatele - obžalovaného B [redacted], bylo posuzováno jako jednání kriminální. Takové jednání by těžko zavazovalo společnost [redacted]. Poukazovala na to, že v trestním řízení se obžalovaný k činu doznal, přitom došlo k podmíněnému zastavení jeho trestního stíhání, aniž by byla řádně uzavřena dohoda o náhradě škody. Je pravdou, že v trestním řízení bylo uloženo obžalovanému náhradu poškozené zaplatit, to se však nestalo. U hlavního líčení byla uzavřena dohoda, nikoli mezi obžalovaným a společností Valdman, s.r.o., nýbrž mezi společností [redacted] a společností Valdman, s.r.o., tedy i v tomto směru soud v trestním řízení pochybil. Ze všech uvedených důvodů tedy odvolatelka žádala, aby odvolací soud napadený rozsudek soudu I. stupně změnil tak, že žalobě zcela vyhověl a přizná jí náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Žalovaná navrhla potvrzení rozsudku soudu I. stupně jako věcně správného.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek z podnětu podaného odvolání, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, postupem podle § 212 a § 212a o.s.ř., a to při jednání konaném v souladu s ustanovením § 101 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 211 o.s.ř. v nepřítomnosti účastníků, a poté dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Soud I. stupně nepochybil, pokud aplikoval na daný případ ustanovení § 13 zák.č. 82/98 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, podle jehož odst. 1 věty první stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem a v návaznosti na to se zabýval otázkou, zda jsou splněny předpoklady pro vznik odpovědnosti státu v tomto ustanovení vyjádření, či nikoli. Tyto předpoklady správně specifikoval a na základě skutkových zjištění dospěl ke správnému právnímu závěru, že **není dána příčinná souvislost mezi vznikem škody a nesprávným úředním postupem popsaným shora**. Pro úplnost odvolací soud dodává, že vydané rozhodnutí o zastavení trestního stíhání není možné posoudit jako rozhodnutí nezákonné, neboť toto nebylo pro případnou nezákonnost zrušeno či změněno, jak předpokládá citovaný zákon. Odvolací soud konstatuje, že trestní řád nabízí poškozenému subjektu možnost připojit se se svým nárokem na náhradu škody, která mu byla trestným činem způsobena a navrhnout,

aby také byla v odsuzujícím rozsudku taková povinnost k náhradě škody obžalovanému příkázána. Taková skutečnost však nebrání poškozené osobě, aby se domáhala svého práva na náhradu škody proti škůdci ve věcech občanskoprávních ve smyslu § 80 písm. b) o.s.ř., aniž by vyčkávala zahájení trestního stíhání škůdce. I při neexistenci rozsudku, jímž by osoba jednající za společnost [REDAKCE] byla uznána vinnou ze spáchání trestního činu zpronevěry, mohla žalobkyně v rámci civilního řízení žádat náhradu škody a domáhat se aplikovatelnosti desetileté promlčecí doby, pokud by prokázala úmysl žalovaného M. [REDAKCE] B. [REDAKCE] způsobit jí tvrzenou škodu. Pakliže sama žalobkyně k takovému podání žaloby nepřistoupila, byť si byla zjevně vědoma toho, že liknavostí či nedůsledností orgánů činných v trestním řízení úspěšná se svým nárokem o úhradu škody nebude, nelze tyto důsledky přičítat k tíži žalované. V tomto směru odvolací soud odkazuje na ustanovení § 106 odst. 2 ObčZ. Především má však za významné, že v trestním řízení **bylo vydáno pravomocné usnesení, jímž bylo obžalovanému M. [REDAKCE] B. [REDAKCE] uloženo, aby žalující společnosti Valdman, s.r.o. v průběhu zkušební doby uhradil škodu ve výši 23.170,- Kč.** Stalo se tak usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích, **č.j. [REDAKCE] ze dne 17.7.2006,** které nabylo právní moci dne 5.8.2006. Pokud tedy podle tohoto usnesení v době 18 měsíců obžalovaný M. [REDAKCE] B. [REDAKCE] neplnil, uplynutím 18 měsíců jeho lhůta k plnění skončila a **bylo na společnosti žalobkyně, zda případně přistoupí k vymáhání takto uložené povinnosti k náhradě škody přímo v exekučním řízení, neboť zmíněné usnesení je zcela nepochybně exekučním titulem.** Lhůta k plnění podle uvedeného usnesení uplynula 5.2.2008, od této doby běží žalobkyni desetiletá lhůta, ve které může splnění povinnosti vymáhat exekučně. Tato lhůta skončí až v únoru roku 2018.

S ohledem na shora uvedené je tedy zřejmé, že následným zastavením trestního stíhání obžalovaného B. [REDAKCE] žalobkyni náhrada škody nevznikla, když již usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání s uložení povinnosti M. [REDAKCE] B. [REDAKCE] nahradit škodu je vykonatelným exekučním titulem. K tomu srov. komentář k ustanovení § 274 písm. a) o.s.ř. (Velké komentáře – OSŘ, Nakladatelství C.H.Beck, autorů Drápal, Bureš a kolektiv, první vydání, rok 2009 - díl II., strana 2285).

S ohledem na shora uvedené proto odvolací soud napadený rozsudek jako věcně správný postupem podle § 219 o.s.ř. potvrdil včetně rovněž správného výroku o nákladech řízení.

O nákladech odvolacího řízení rozhodl podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy plně procesně úspěšné žalované žádné náklady ani v tomto stadiu řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e n í** dovolání přípustné.

V Praze dne 24. června 2013

JUDr. Eva A d a m c o v á , v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Abrahámová